

Bevillingsbegrebet

En bevilling er en bemyndigelse til en minister til at afholde udgifter eller modtage indtægter i finansåret, dvs. til at disponere med udgifts- og indtægtsmæssige konsekvenser i bevillingsperioden.

Ved udarbejdelsen af statens budget anvendes retserhvervelsesprincippet som periodiseringsregel. Det indebærer, at en udgift anses for afholdt og en indtægt for modtaget, når et retsligt krav på et veldefineret beløb kan gøres gældende.

En udgift anses for afholdt, når levering af en vare eller ydelse har fundet sted, eller et arbejde er udført. På tilsvarende måde anses en indtægt for modtaget, når en leverance fra staten af varer eller ydelser er effektueret. Når udgifter og indtægter ikke hidrører fra levering af varer og ydelser, anses en betaling for afholdt eller en betaling for modtaget, så snart beløbet kan opgøres og senest på betalingsstidspunktet. Som eksempler på sådanne udgifter og indtægter kan nævnes lovbundne udgifter, skatter og afgifter.

For tilsagn om tilskud og udlån anses en udgift for afholdt, når staten meddeler et bindende tilsagn og derved påtager sig en forpligtelse, uanset om udbetalingen vil ske i indeværende eller et senere finansår.

Bevillingstyper

Budgetvejledningens disponeringsregler er knyttet til følgende seks bevillingstyper:

- Driftsbevilling
- Anlægsbevilling
- Lovbunden bevilling
- Statsvirksomhed
- Reservationsbevilling
- Anden bevilling

I en parentes efter hovedkontobetegnelsen i finanslovtekstens afsnit "B. Bevillinger" angives hvilken bevillingstype bevillingen er henført til. Er intet anført, henregnes bevillingen til bevillingstypen *Anden bevilling*.

Driftsbevilling

Driftsbevilling anvendes, hvor bevillingsformålet fortrinsvis søges opnået ved statslig driftsvirksomhed, dvs. gennem ansættelse af personale og afholdelse af de dermed forbundne udgifter, herunder køb af tjenesteydelser, anskaffelse af materiel og drift af bygninger. Driftsbevillingen omfatter driftsudgifter, indtægter og mindre tilskud med nær tilknytning til driften.

Driftsbevillingen er en nettobevilling, således at det bevillingsmæssigt styrende er driftsbevillingens nettotal (driftsudgifter fratrukket driftsindtægter). Nettoprincippet indebærer, at statslige driftsinstitutioner opføres på finansloven med et nettoudgiftsbeløb.